

Mecenatas

NORFA

koncertų
sezonas

Partneriai:

LRT

LRT | KLASIKA

LIETUVOS
rytas

Lrytas

MOTERIS

V A G A
KNYGŲ TINKLAS

TRINITI 3 JUREX
TALLINN RIGA VILNIUS

Koncertai
tavo telefone

Bilietus platina

kakava.lt

Orkestro muzikos koncertas

Dainuojanti Baltijos galia

**LIETUVOS NACIONALINIS
SIMFONINIS ORKESTRAS**

(meno vadovas ir vyr. dirigentas Modestas Pitrėnas)

Valstybinis choras **VILNIUS**

(meno vadovas ir vyr. dirigentas Artūras Dambrauskas)

CIURICHO KONCERTINIS CHORAS

(Šveicarija, meno vadovas ir dirigentas André Fischer)

Dirigentas

ANDRÉ FISCHER

(Šveicarija)

2026 m. gegužės 23 d., Vilnius,
Filharmonijos Didžioji salė

www.filharmonija.lt

PROGRAMA

I

JEAN SIBELIUS (1865–1957)

Muzikos Hugo von Hofmannsthalio dramai „Paprastas žmogus“ („Jedermann“), op. 83, finalas chorui ir orkestrui (1916)

Kantata „Ikalintoji karalienė“ („Vapautettu kuningatar“), op. 48, chorui ir orkestrui (1906)

EDVARD GRIEG (1843–1907)

Ištraukos iš muzikos Henriko Ibseno dramai „Peras Giuntas“, op. 23 (1875)

MIKALOJUS KONSTANTINAS ČIURLIONIS (1875–1911)

Kantata „De profundis“ („Iš gelmių“, pagal psalmę Nr. 130) chorui ir orkestrui, VL 8 (1899)

ARVO PÄRT (g. 1935)

„Cantique des degrés“ („Pakopų giesmė“, pagal psalmę Nr. 121) chorui ir orkestrui (1999)

II

ŽIBUOKLĖ MARTINAITYTĖ (g. 1973)

„Nunc fluens. Nunc stans“ mušamiesiems ir styginių orkestrui (2020): II dalis „As though time stands still“ („Tarsi laikas būtų sustojęs“)

Perkusijos solo – Lukas Budzuskas

CARL NIELSEN (1865–1931)

„Miegas“ („Søvnen“), op. 18, chorui ir orkestrui (1905)

„Søvnen“ („Miegas“)

„Drømme / Uro og rædsel“ („Sapnai / Nerimas ir siaubas“)

„Hvile / Den sidste søvn“ („Poilsis / paskutinis miegas“)

KARL JENKINS (g. 1944)

Kantata „Gloria“ chorui ir orkestrui (2010): I dalis „Skelbimas“ („The Proclamation“ (Gloria in excelsis Deo)

Atlieka:

Valstybinis choras VILNIUS

CIURICHO KONCERTINIS CHORAS

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS

ORKESTRAS

Dirigentas ANDRÉ FISCHER

CIURICHO KONCERTINIS CHORAS yra

ambicingas mėgėjų kolektyvas, atsidavęs įvairių laikotarpių klasikinei muzikai. Ypatingą vietą jo repertuare užima baroko kompozitorių opusai.

Sudarytas iš daugiau nei 100 atlikėjų, choras atlieka itin sudėtingus kūrinius: vadovaujamas Ciuricho menų universiteto profesoriaus André Fischerio, kasmet parengia net kelias programas, kurios skamba garsiausiose Šveicarijos koncertų salėse, tokiose kaip „Tonhalle“ Ciuriche ar KKL Liucernoje.

Pastaraisiais metais choras scena dalinasi su Ciuricho kameriniu orkestru, dirigentais Edmondu de Stoutzu, Howardu Griffithsu, Muhai Tangu, Christopheriu Warrenu-Greenu ir kitais.

Ciuricho koncertinį chorą 1962-aisiais įkūrė šveicarų dirigentas E. de Stoutzas, kuris tuo metu vadovavo ir Ciuricho kameriniam orkestrui. Nuo tada, bendradarbiaudamas su šiuo orkestru, choras surengė apie 100 koncertų, kurių repertuaras apima platų muzikinių epochų spektrą. Vertingas ir ilgametis abiejų kolektyvų bei jų meno vadovų bendradarbiavimas tęsiasi ir naujuoju etapu, vadovaujant A. Fischeriui.

Ciuricho koncertinio choro meno vadovas ir dirigentas, Ciuricho menų universiteto profesorius **ANDRÉ FISCHERIS** studijavo Ciuricho muzikos akademijoje, kur įgijo trombono ir muzikos teorijos specialybes. Ciuricho universitete jis baigė vokiečių kalbos ir literatūros bei muzikologijos bakalauro studijas. 1991 m. išvyko į Vašingtoną (JAV), kur atliko praktiką pas pagrindinį Nacionalinio simfoninio orkestro trombonininką. Ten susipažino su tuometiniu orkestro vyriausiuoju dirigentu Mstislavu Rostropovičiumi ir susidomėjo simfonine muzika. Reikšmingos A. Fischeriui buvo studijos Prahos Atlikimo menų akademijoje, kur jis studijavo kompoziciją ir dirigavimą.

Nuo 1991-ųjų A. Fischeris dėsto muzikos teoriją Ciuricho menų universitete, nuo 2001-ųjų yra šio universiteto profesorius. Su Ciuricho koncertiniu choru pradėjo dirbti 1997-aisiais, o 2001 m. buvo paskirtas choro meno vadovu. Ciuricho koncertinio choro bendradarbiavimas su Ciuricho kameriniu orkestru (jam taip pat vadovauja A. Fischeris) lėmė koncentraciją į baroko repertuarą ir choro bendradarbiavimą su kviestiniais dirigentais, tokiais kaip Marcusas Creedas, Andrew Manze'as ar Diego Fasolisas.

Renginių vadybos agentūros „Obrasso Concerts“ užsakytu A. Fischeris reguliariai rengia Ciuricho koncertinį chorą didelio masto pasirodymams Liucernos Kultūros ir kongresų centre, dirguoja koncertams prestižinėje Ciuricho „Tonhalle“

salėje. Jo repertuare – svarbiausi stambios formos religiniai cikliniai kūriniai, taip pat yra dirigavęs Richardo Wagnerio ir Gustavo Mahlerio dainas balsui ir orkestrui, dėmesio skiria ir šiuolaikinei muzikai, pats ją kuria.

1970 m. įkurtas Valstybinis choras **VILNIUS** pasižymi kūrybine branda, įvairiapusiškumu, edukacine veikla. Choras žengia koja kojon su šiaurinėmis meno aktualijomis, tačiau nepamiršta ir praeities epochų klasikos. Per daugiau nei penkis dešimtmečius kolektyvas parengė virš 100 stambios formos kūrinių ir apie 1000 chorinių miniatiūrų. Ypač daug dėmesio „Vilnius“ skiria lietuviškos muzikos sklaidai.

Kolektyvas yra išleidęs 15 kompaktinių plokštelių, per 300 kūrinių įrašų saugoma Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos fonduose. 2024 m. chorui „Vilnius“ buvo patikėta atkurti ir įrašyti pirmosios Dainų dienos (1924 m.) programą – pagal ją išleista vinilinė plokštelė, skirta Lietuvos dainų šventės 100-mečiui. Choras bendradarbiauja su įvairiais Lietuvos ir užsienio kolektyvais, aktyviai koncertuoja tarptautinėse erdvėse, gastroliuoja įvairiose Europos šalyse – Vokietijoje, Austrijoje, Latvijoje, Lenkijoje ir kt., pristatydamas tiek lietuvių, tiek užsienio kompozitorių muziką.

Chorui pasiekti meninę brandą padėjo profesionalūs vadovai. Dabartinis meno vadovas ir vyr. dirigentas Artūras Dambrauskas brėžia naujas kolektyvo menines trajektorijas. Įstaigos vadovas Deividas Staponkus kryptingai plečia partnerystes, modernizuoja veiklą ir siekia ilgalaikio tvarumo meno ir vadybos sankirtoje.

Kolektyvas puoselėja sakralinės muzikos tradiciją, nuo 2011 m. rengia Tarptautinį Šv. Jokūbo festivalį, kuris tapo neatsiejama ne tik sostinės kultūrinio gyvenimo dalimi, bet yra plečiamas į įvairius Lietuvos regionus, sekant Šv. Jokūbo keliu.

Nuo pat gyvavimo pradžios į Lietuvos kultūrinį gyvenimą įsiliejęs ir reikšmingai jį praturtinęs **LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS** (LNSO) yra vienas svarbiausių ir brandžiausių Lietuvos muzikinių kolektyvų. LNSO 1940 m. įkūrė Balys Dvarionas. 1964–2015 m. orkestrui dirigavo Juozas Domarkas, nuo 2015–ųjų kolektyvo meno vadovo ir vyriausiojo dirigento pareigas eina Modestas Pitrenas.

84-ųjų orkestro sezoną žymėjo reikšmingi muzikiniai įvykiai. Vienas jų – įrašų kompanijos „Accentus Music“ išleistas mūsų šaliai istorinis CD albumas – Amilcare's Ponchielli opera „I Lituani“ („Lietuviai“, dirigentas M. Pitrenas). Įrašas sulaukė tarptautinės sėkmės. LNSO

koncertavo su žymiuoju pianistu Rafału Blechaczu, kartu su muzikos pasaulio žvaigždėmis sopranu Vida Miknevičiūte, tenoru Jonathanu Tetelmanu ir bosu-baritonu seru Brynu Terfelu dalyvavo koncertiniame Giacomo Puccini „Toskos“ atlikime, su lenkų smuiko virtuozu Januszu Wawrowskiu įrašė Gražynos Bacewicz Koncertą smuikui ir orkestrui Nr. 7, dirigavo Mirga Gražinytė-Tyla.

2025-aisiais, Čiurlionio metais, prestižinė vokiečių įrašų kompanija „Deutsche Grammophon“ išleido vinilinę plokštelę „Back to Nature“, kurioje tarp kitų kūrinių (chorui, fortepijonui) skamba LNSO ir dirigentės M. Gražinytės-Tylos atliekamos simfoninės poemos „Jūra“ bei „Miške“. Naujausias leidinys – LNSO ir įžymios pianistės Mūzos Rubackytės įgauta Krzysztofo Pendereckio kūrinių plokštelė (orkestrui diriguoja Keri-Lynn Wilson).

Daugiau informacijos: www.filharmonija.lt/atlikejai/12/lietuvos-nacionalinis-simfonisorkestras/artist-1

Suomių kompozitoriaus **Jeano Sibelijaus muzika** austrų dramaturgo Hugo von Hofmannsthalio **dramai „Paprastas žmogus“** (1916) buvo skirta šios dramos pastatymui Suomijos nacionaliniame teatre. 1911-aisiais Berlyne pirmą kartą pastatyta pjesė sulaukė didžiulio pasisekimo visoje Europoje, tad 1916-aisiais atėjo eilė ją realizuoti ir Suomijai – metų pabaigoje buvo suplanuoti net du tarpusavyje konkuruojantys jos pastatymai. J. Sibelijus kurti pradėjo vasaros pradžioje, traktuodamas šią dramą kaip pamaldumo, aukos ir šventos misijos išraišką, tačiau netrukus ėmė abejoti savo pasirinkimu. Vis dėlto po premjeros jo muzika buvo įvertinta kaip pati stipriausia pastatymo dalis.

J. Sibelijaus kantata **„Įkalintoji karalienė“** (1906) – vienas iš patriotinių kompozitoriaus kūrinių. Skirta suomių filosofo Johano Vilhelmo Snellmano 100-osioms gimimo metinėms, kantata remiasi suomių poeto Paavo Cajanderio to paties pavadinimo eilėraščiu. P. Cajanderio pasakojimas apie įkalintą, bet paskui išlaisvintą karalienę – tai alegorija, simbolizuojanti suomių kovą už nepriklausomybę.

Norvegų romantiko **Edvardo Griego muzika** Henriko Ibseno **dramai „Peras Giuntas“** (1875) – vienas žymiausių Vakarų Europos klasikinės muzikos kanono pavyzdžių. Nors muzikos dramai premjera Švedijos teatre sulaukė sėkmės, vėliau kompozitorius skundėsi, kad teatro vadovybė jį pernelyg kontroliavo, todėl paskui šis kūrinys paties autoriaus buvo gerokai transformuotas. Visa muzikos dramai partitūra buvo išleista 1908-aisiais, jau po kompozitoriaus mirties. Vis dėlto šiandien E. Griego muzika dramai „Peras

Giuntas“ dažniau skamba ne kaip originali partitūra chorui ir orkestrui, bet kaip dvi siuitos orkestrui, kurias 1888 m. ir 1893 m. sudarė pats E. Griegas.

Kantata „**De profundis**“ chorui ir orkestrui (1899) – vienas iš **Mikalojaus Konstantino Čiurlionio** kūrinių pagal psalmių tekstus, kurie buvo sukurti kaip studijų užduotys, tačiau, anot Vytauto Landsbergio, „jų studijūškumo“ ir „koncertiškumo“ santykis panašus kaip ankstyvųjų fortepijoninių fugų, gal net „koncertiškumo naudai“. Kantata „De profundis“ savotiškai vainikavo Čiurlionio Varšuvoje (studijuojant muzikos institute) sukomponuotus chorinius kūrinius. Istoriniai šaltiniai rodo, kad Čiurlionis ketino sukurti kelių dalių kūrinių, tačiau liko tik antrosios klavyras. Pirmiausia lenkų kalba parašyta kantata pirmuoju pavidalu taip niekada ir neskambėjo. Lietuviškai, kiek paredagavus vokalines partijas, buvo atlikta 1908-aisiais Vilniuje, tik su fortepijono akompanimentu, kai Čiurlionis dirbo su „Vilniaus kanklių“ choru. Kas išvertė tekstą į lietuvių kalbą – nežinia. Ciklinio kūrinių idėjos buvo atsisakyta – vieną dalį Čiurlionis traktavo kaip užbaigtą kūrinių, „ir mūsų laikais jis be jokių išlygų teisėtai laikomas baigta kantata „De profundis“, – knygoje „Visas Čiurlionis“ rašo Landsbergis.

Legendinio estų kompozitoriaus **Arvo Pärto** kompozicija „**Cantique des degrés**“ („Pakopų giesmė“, pagal psalmę Nr. 121, 1999) buvo sukurta Monako ir Hanoverio princesės Caroline iniciatyva, minint Jo Didenybės Monako princo Rainierio III 50-metį. Premjera įvyko specialiose pamaldose Monte Karlo katedroje, dalyvaujant karališkajai šeimai. Kūrinių tąkart atliko Monte Karlo filharmonijos orkestras ir operos choras, diriguojamas esto Tõnu Kaljuste.

Vienos žymiausių lietuvių kompozitorių **Žibuoklės Martinaitytės** kompozicijos mušamiesiems ir styginių orkestrui „**Nunc fluens. Nunc stans**“ („Dabar teka. Dabar lieka“, 2020) pavadinimą įkvėpė V a. romėnų poeto ir filosofo Boecijaus žodžiai: „Nunc fluens facit tempus. Nunc stans facit aeternitatem.“ („Bėgantis dabarties momentas kuria laiką; pastovus dabarties momentas kuria amžinybę.“)

Kūrinyje buvo sukurtas 2020-aisiais, kai pandemijos apimtame pasaulyje laikas tarsi sustojo: visas pasaulis laukė, kol baigsis karantinas ir laikas vėl galės judėti pirmyn. Kaip tuomet rašė pati Martinaitytė: „Staiga visi atsidūrėme tik dabarties akimirkoje. Ateitis buvo neaiški ir todėl nereikšminga; net absurdiška buvo apie ją galvoti. Praeitis išnyko, vis labiau tapdama panaši į sapną. Turėjome tik Dabar, kuris tarsi nustojo tekėti ir trumpam sustingo. Dienos ėjo, ėjo savaitės, ir niekas nesikeitė. Liko tik Dabar...“

Danų nacionaliniu kompozitoriumi vadinamam **Carlui Nielsenui** idėja sukurti kūrinių „**Miegas**“ chorui ir orkestrui (1905) kilo lankantis Atėnuose. Paties parašytas tekstas atskleidžia ir abstraktų kūrinių siužetą, perteikiantį skirtingas miego fazes, kuriose ramus miegas pamažu virsta košmaru: „Miego sūnūs, sapnai ir jų seserys, sapnų seserys – po vieną mieguistai pakyla. Jie sukaustyti po balzamedžio laja, kur iš pradžių tingiai, vėliau vis atidžiau pakelia galvas ir žvelgia priešais save... Visas pasaulis dreba ir atrodo, kad tuoj sprogs. Kai kurie balsai šaukia apie žmogžudystę ir kraują.“

Airių kompozitoriaus sero **Karlo Jenkinso** kantata „**Gloria**“ (2010) – tai išplėstinė tradicinių mišių dalies „Gloria“ interpretacija pagal liturginį lotynišką tekstą. Kūrinyje pasižymi stipria dramatine įtampa, jame ryškėja ir K. Jenkinsui būdingos etninės intonacijos. Tai muzika, kuri klausytoją įtraukia, nuramina.

Redaktorė *Justina Paltanavičiūtė*,
kalbos redaktorė *Rita Markulienė*

Informuojame, kad organizatorius filmuoja ir fotografuoja renginį archyvavimo ir transliavimo tikslu.

Kviečiame į Vilniaus festivalio koncertus Filharmonijos Didžiojoje salėje!

Birželio 10 d., trečiadienį, 19 val.
„Nušvitimai. Arjeh Nussbaum Cohen, Hossein Pishkar, Šv. Kristoforo kamerinis orkestras“

Birželio 12 d., penktadienį, 19 val.
„Vilniaus festivalio svečiai iš Ukrainos – žymioji dirigentė Oksana Lyniv ir fortepijono virtuozas Dmytro Choni“

Birželio 14 d., sekmadienį, 19 val.
„Tikėjimas, viltis, meilė. Mūza Rubackytė, Kauno valstybinis choras, Robertas Šervenikas“

Birželio 20 d., šeštadienį, 19 val.
„Vilniaus festivalio susitikimai. LNSO, choras „Vilnius“, brolių Jussenų duetas, Andrzej Boreyko“

Daugiau informacijos – www.filharmonija.lt

Skaitmeninė Filharmonija –
daugiau kaip 170 aukščiausios kokybės koncertų
visur ir visada:

